

28 Μαΐου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

BIOMHXANIA XAPILAOΣ AΛΩNEYTHΣ ΛTA,

Ενάγοντες,

v.

NYK LINE NIPPON YUSEN KAISHA & OTHERS,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 145/90).

Δικονομία Ναυτοδικείου — Μη εμφάνιση ενάγοντα ή του δικηγόρου του λόγω της απεργίας των δικηγόρων — Θεωρείται αδικαιολόγητη, αλλά διαφορετικές οι επιπτώσεις διότι οι Θεσμοί Ναυτοδικείου διαφέρουν από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας - κ. 45 των Θεσμών Ναυτοδικείου (Cyprus Admiralty Jurisdiction Order 1893). 5

Κατά την ημέρα που ήταν ορισμένη για εμφάνιση αγωγή ναυτοδικείου, στην οποία είχε δοθεί άδεια στον ενάγοντα για υποκατάστατη επίδοση του κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας, ούτε η ενάγουσα ούτε ο δικηγόρος της εμφανίσθηκε στο Δικαστήριο. Ούτε οι εναγόμενοι εμφανίσθηκαν, αλλά δεν υπήρχε οποιαδήποτε ένδειξη ότι η επίδοση είχε γίνει. Σε μεταγενέστερη εμφάνισή της στο Δικαστήριο η δικηγόρος της ενάγουσας ανέφερε ότι η μη εμφάνιση οφειλόταν αποκλειστικά στην κηρυχθείσα για την ημέρα εκείνη απεργία των δικηγόρων Λευκωσίας, και ότι τυχόν απόρριψη της αγωγής θα αποστερούσε την ενάγουσα από την ευχέρεια επανέγερσής της λόγω παραγραφής. 10 15

Αποφασίσθηκε ότι

Αν και η παράλειψη της ενάγουσας να εμφανισθεί κρίθηκε αδικαιολόγητη, οι συνέπειες της μη εμφάνισής της σε συνδυασμό με την μη εμφάνιση και των εναγομένων ήταν διαφορετικές από τις συνέπειες στις πολιτικές υποθέσεις, διότι ο κ. 45 των Θεσμών Ναυτοδικείου (Cyprus Admiralty Jurisdiction Order, 1893) προβλέπει επιτακτικά ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης των διαδίκων η διαδικασία αναστέλλεται και δεν μπορεί να προχωρήσει εκτός αν κινητοποιηθεί το Δικαστήριο από τον ενάγοντα και εφόσο κρίνει τούτο δικαιολογημένο. Κατά συνέπεια η αγωγή δεν απορρίφθηκε, αλλά διαπιστώθηκε ότι η διαδικασία είχε ανασταλεί και δεν θα επιτρεπτό η λήψη οποιωνδήποτε άλλων μέτρων εκτός αν το ζητούσε η ενάγουσα και η αίτησή της εγκρινόταν. 20 25 30

Η διαδικασία αναστείχθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Rousos v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1437

In re Mangakis (Appl. No. 161/90 dated 6.12.90)

Theodossiadou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 863.

5 Αίτηση.

Αίτηση από τους δικηγόρους των εναγόντων για ορισμό της υπόθεσης για να τους δοθεί η ευκαιρία να εξηγήσουν τους λόγους της απουσίας τους στις 23.1.91.

Μ. Σάββα (κα), για Χρ. Μιτσιόδη, για τους ενάγοντες.

10

Cur. adv. vult.

15

ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Αφού παραχωρήθηκε άδεια στους ενάγοντες να επιδώσουν το κλητήριο ένταλμα με υποκατάστατη επίδοση (ειδοποίηση κλητηρίου, διπλοασφαλισμένη επιστολή), η υπόθεση ορίστηκε για εμφάνιση ενώπιον του Δικαστηρίου στις 23/1/91. Κατά την ημέρα εκείνη οι διάδικοι δεν παρουσιάστηκαν, ούτε οι ενάγοντες ούτε οι εναγόμενοι.

20

Μετά από παράκλησή μας, μέλος του Πρωτοκολλητίου του Δικαστηρίου μας πληροφόρησε ότι δεν κατατέθηκε οποιοδήποτε στοιχείο στο φάκελο της υπόθεσης που να επιμαρτυρεί επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου στους εναγομένους. Για την απουσία των εναγόντων δεν παρασχέθηκε οποιαδήποτε εξήγηση στο Δικαστήριο. Όμως, εύλογα μπορούσε να υποτεθεί ότι αυτή οφειλόταν στην κηρυχθείσα απεργία ή αποχή των δικηγόρων της Λευκωσίας από εμφανίσεις ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την ημέρα εκείνη. Επεφύλαξα την απόφαση για να εξετάσω τις συνέπειες της απουσίας αυτής σε συνάρτηση με την τύχη της αγωγής.

25

30

Μετά την επιφύλαξη της απόφασης, και μετά από αίτημα της δικηγόρου των εναγόντων, η υπόθεση ορίστηκε

ενώπιον του Δικαστηρίου στις 29/1/91 για να δοθεί η ευκαιρία στους ενάγοντες να εξηγήσουν τους λόγους της απουσίας τους. Η δικηγόρος των αιτητών εξήγησε ότι αυτή οφειλόταν αποκλειστικά στην απεργία την οποία, όπως ανέφερε, "πραγματοποίησαν οι δικηγόροι της Λευκωσίας". Ταυτόχρονα, πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι οι διάδικοι ήταν σε επικοινωνία προς επίτευξη εξώδικου συμβιβασμού. Συγχρόνως, ανέφερε ότι πιθανή απόρριψη της αγωγής θα αποστερούσε τους ενάγοντες από την ευχέρεια επανέγερσής της λόγω παραγραφής. Η απόφαση επεφυλάχθη προς μελέτη του θέματος.

Στη *Rousos v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1437* αποφασίστηκε ότι η απεργία των δικηγόρων δεν αποτελεί -

(α) βάσιμο λόγο για τη μη εμφάνισή τους στο Δικαστήριο, και ότι

(β) η υπόθεση υπόκειται στις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από την παράλειψη διαδίκου να εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή μέσο του δικηγόρου του και να προωθήσει την υπόθεσή του. Στις πολιτικές αγωγές η ευθύνη για προώθηση της υπόθεσης βαρύνει τον ενάγοντα.

Δε θα επαναλάβω τους λόγους για τους οποίους στη *Rousos* καταλήξαμε στα πιο πάνω συμπεράσματα. Περιορίζομαι στην υιοθέτησή τους, επισημαίνοντας ότι οι λόγοι είναι άρρηκτα συνυφασμένοι με την καλή απονομή της δικαιοσύνης. Και πρόσφατα είχα την ευκαιρία να επαναβεβαιώσω τις ίδιες αρχές στην *Αίτηση Μαγκάκη*** Παρόλο που στη *Rousos* δε γίνεται άμεση αναφορά στις πρόνοιες της Δ.33 Θ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, οι οποίοι προσδιορίζουν τις επιπτώσεις από την παράλειψη του ενάγοντα να εμφανιστεί κατά την ορισθείσα ημερομηνία, προκύπτει από τη *Theodossiadou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 863 την υπόθεση στην οποία

*Βλ. επίσης *Rousos and another v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 119.

** (Αρ. 161/90 - Η απόφαση εκδόθηκε στις 6/12/90).

το Δικαστήριο επιλήφθηκε αίτησης για επαναφορά της απορριφθείσας υπόθεσης, ότι τόσο η κατάληξη στη *Rousos* όσο και η επαναφορά στη *Theodossiadou*, σχετίζονται άμεσα με τις επιπτώσεις που καθορίζουν οι θεσμοί για την παράλειψη διαδίκου να εμφανιστεί κατά τον ορισθέντα χρόνο.

Η υπόθεση *Rousos* αφορούσε προσφυγή της οποίας η άσκηση και διερεύνηση διέπεται από τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962, οι οποίοι, βάσει των προνοιών του Κ.18 υιοθετούν, υπό την αίρεση των αναγκαίων προσαρμογών, τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας ως το δικονομικό πλαίσιο άσκησης της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας. Και στην προκειμένη υπόθεση, η παράλειψη των εναγόντων να εμφανιστούν κατά την ορισθείσα ημερομηνία, κρίνεται αδικαιολόγητη για τους ίδιους λόγους που κρίθηκε αδικαιολόγητη η παράλειψη του προσφεύγοντος στη *Rousos* να εμφανιστεί.

Διαπιστώνω όμως ότι οι Θεσμοί Ναυτοδικείου (Cypus Admiralty Jurisdiction Order 1893) διαφέρουν από τις διατάξεις της Δ.33 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας αναφορικά με τις συνέπειες της παράλειψης του ενάγοντα να εμφανιστεί κατά την ορισθείσα ημερομηνία. Εάν κατά την ορισθείσα ημερομηνία ο ενάγων παραλείψει να εμφανιστεί, ο εναγόμενος δικαιούται να ζητήσει την απόρριψη της αγωγής, οπότεν το Δικαστήριο υποχρεούται να την απορρίψει. Αντίθετα, αν κατά την ορισθείσα από το κλητήριο ημερομηνία δεν παρουσιαστεί ούτε ο ενάγων ούτε ο εναγόμενος, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η διαδικασία στην αγωγή αναστέλλεται και δε μπορεί να προχωρήσει εκτός αν κινητοποιηθεί το Δικαστήριο από τον ενάγοντα και εφόσο κρίνει τούτο δικαιολογημένο. Ο Κ.45 προβλέπει :-

"45. If at the time fixed by the writ of summons neither party shall appear no further proceedings shall be had or taken under the writ except, on application by the Plaintiff, the Court or Judge shall otherwise order, and the

Court or Judge may by the order limit a time for the appearance of the parties before the Court.

The application of the Plaintiff may be made without notice to the Defendant."

Το ερώτημα το οποίο με απασχόλησε είναι αν επιβάλλεται η απόρριψη της αγωγής, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Κ.45 και τις διαγραφόμενες από τον κανόνα αυτό συνέπειες της μη εμφάνισης. Η απάντηση είναι αρνητική. Η άσκηση της δικαιοδοσίας ναυτοδικείου διέπεται από τις διατάξεις των Θεσμών Ναυτοδικείου, ενώ η χρήση του όρου "shall", στο πλαίσιο του Κ.45, ενέχει επιτακτικό χαρακτήρα ως προς τις συνέπειες παράλειψης εμφάνισης. Συνεπώς δεν παρέχεται ευχέρεια στο Δικαστήριο να προβεί στην έκδοση οποιασδήποτε άλλης διαταγής. 5
10

Συνεπώς διαπιστώνω ότι κάθε περαιτέρω διαδικασία στην υπόθεση αναστέλλεται και δε θα επιτραπεί λήψη οποιωνδήποτε άλλων μέτρων, εκτός αν το ζητήσουν οι ενάγοντες και το αίτημά τους εγκριθεί. 15

Διαταγή ως ανωτέρω.